

Formanden:

Så er spørgsmålet sluttet. Vi har brugt vores 6 minutter. Og hr. Keld Albrechtsen har brugt sine 2 gange 1 minut, men har stillet det næste spørgsmål, nr. S 2024, til udenrigsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2024

3) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil regeringen følge sin aktive Kinapolitik op ved at arbejde for, at Tibet får taleret i FN, at der rejses en international kritik af den kinesiske regerings undertrykkelse af den muslimske befolkning i Xinjian, samt ved i forbindelse med Hong Kongs overdragelse til Kina skarpt at kritisere planerne om indskrænkning af de demokratiske rettigheder?«

Skriftlig begrundelse

Den danske regering fortjener ros for sin indsats i FN's Menneskerettighedskommission.

Enhedslisten finder på ingen måde, at den danske Kinapolitik nu ligger i ruiner, som nogen har hævdet. Den er tværtimod i bedring.

Nu er det vigtigt, at den danske regering viser, at Kina ikke kan forhindre en fortsat international debat ved at mobbe kritiske lande. Derfor bør Danmark nu gå videre, for der er behov for en yderligere indsats i forlængelse af menneskerettighedsresolutionen.

Keld Albrechtsen (EL):

Når nu regeringen ikke vil gå ind i spørgsmålet om de blandede kreditter, så lad os vende os til spørgsmålet om, hvad der yderligere kan gøres i FN. Her synes jeg, at vi i sagen om de undertrykte mindretalsnationaliteter i det kinesiske imperium, bl.a. den tibetanske befolkning og den muslimske befolkning i Xinjian, har et ekstraordinært stort ansvar i øjeblikket.

Det samme gælder selvfølgelig den udvikling, som er under opsejling i forbindelse med overtagelsen af Hong Kong, hvor der er indvarslet indskrænkninger i de politiske og demokratiske rettigheder.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Menneskerettighederne i Kina, herunder i Tibet og i Xinjian, indgår som et fast element i regeringens politiske dialog med Kina. Også forholdet omkring overdragelsen af Hong Kong til Kina er en sag, der løbende drøftes med de kinesiske myndigheder.

Jeg havde i februar i Singapore en samtale med min kinesiske kollega, Kinas udenrigsminister. Jeg udtrykte her på regeringens vegne vores bekymring over menneskerettighederne i Kina. Desuden havde vi så sent som i marts i år politiske konsultationer med Kinas viceudenrigsminister i København. Her blev disse spørgsmål ligeledes taget op. Vi gjorde det klart, at vi fra dansk side følger overdragelsen af Hong Kong nøje, og at der bør sikres fuld kontinuitet ikke kun økonomisk, men også politisk og retligt.

Hvad angår taleret til Tibet i FN, vil jeg henvide til Folketingets drøftelse den 23. maj 1996 i forbindelse med førstebehandlingen af et beslutningsforslag fremsat af hr. Hindrup Andersen, hr. Kristen Touborg og hr. Otto Steenholdt. Jeg gjorde herunder rede for regeringens Tibetpolitik, som fastholdes uændret. Det er fortsat regeringens vurdering, at et forslag om taleret til Tibet i FN hverken vil kunne gennemføres eller gavne tibetanernes sag.

Regeringen agter at videreføre sin hidtidige linje i spørgsmålet om Kina og menneskerettigheder. Det gælder både i vores direkte forhold til kineserne og i den dialog, der føres med kineserne.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret. Vi er enige om baggrunden, og vi er også enige om, at der skal foregå en kritik af de kinesiske myndigheder på de punkter, som vi har været inde på.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Når man nu kunne fremsætte et forslag i FN's Menneskerettighedskommission, som der på forhånd ikke var udsigt til at få vedtaget og ikke engang til at få til behandling, kan det vel ikke være et argument imod at gøre det samme med hensyn til taleretten for den tibetanske eksilregering på FN's generalforsamling?

Det er da givet rigtigt, som ministeren siger, at der ikke er udsigt til, at det umiddelbart kan blive vedtaget, men man kunne dog fremme sagen ved at stille forslaget. Jeg vil godt spørge ministeren, om der i virkeligheden ikke foreligger den samme situation, nemlig at vi her fra